Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

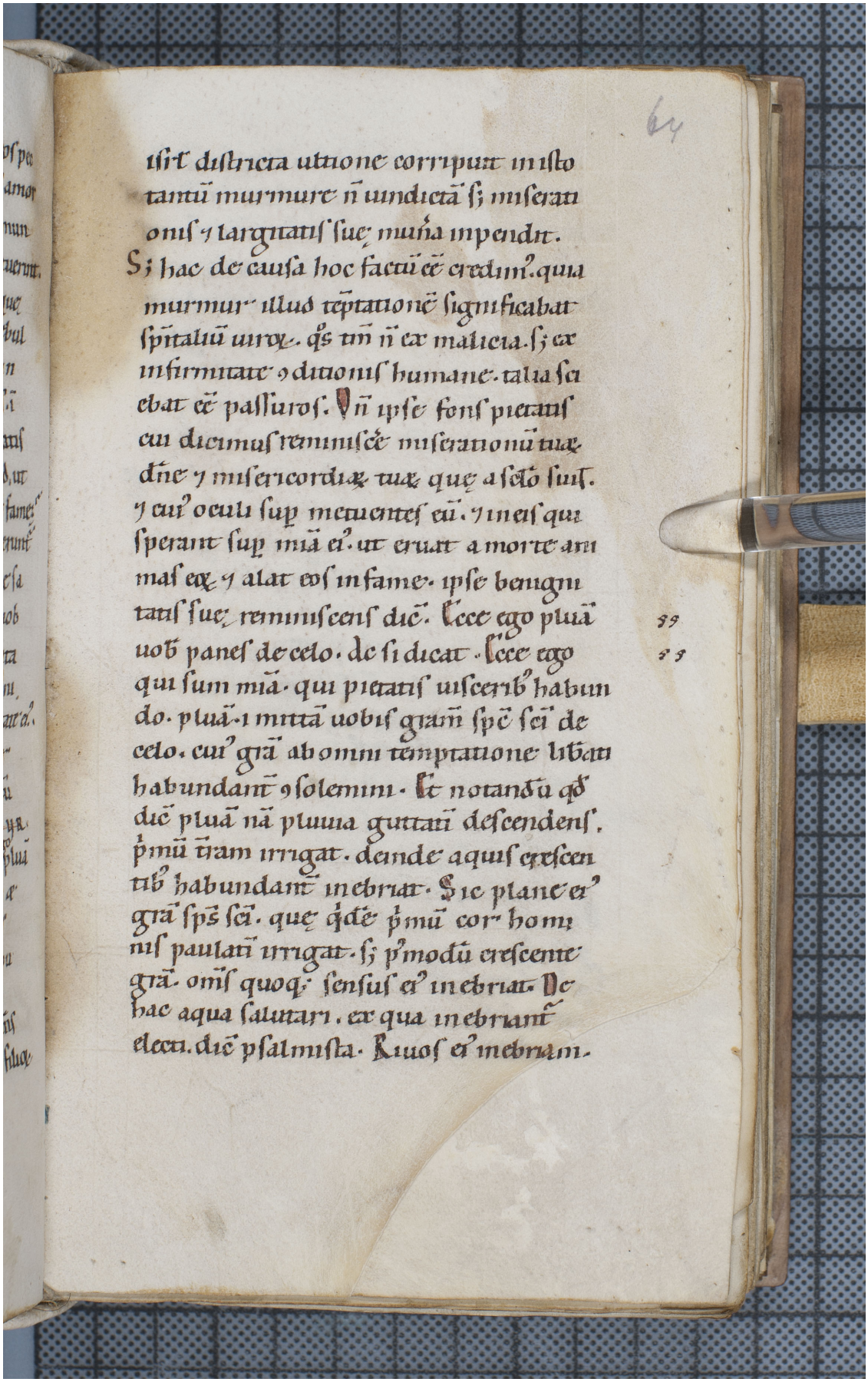

64

ulsit districta ultione corripuit in isto
tantũ murmure ñ uindictã sẕ miserati
onis ⁊ largitatis suę munꝰa impendit.
Sẕ hac de causa hoc factũ ēē credim⁹. quia
murmur illud tẽptationẽ significabat
spĩtaliũ utrq. qs tm ñ ex malicia. sẕ ex
infirmitate ⁊ diuinis humane. talia sci
ebat ēē passuros. Vñ ipse fons pietatis
cui dicimus reminiscẽ miserationũ tuarũ
dne ⁊ misericordiarũ tuarũ quę a sclo sunt.
⁊ cui⁹ oculi sup metuentes eũ. ⁊ in eis qui
sperant sup miã ei⁹. ut eruat a morte ani
mas eorũ ⁊ alat eos in fame. ipse benigni
tatis suę reminiscens dicẽ. Ecce ego pluã 99
uobis panes de celo. de si dicat. Ecce ego 99
qui sum miã. qui pietatis uisceribus habun
do. pluã. i mittã uobis gratiã spẽ sci de
celo. cui⁹ grã ab omni tẽptatione liberati
habundantẽ ⁊ solemini. Et notandũ qd
dicẽ pluã nã pluuia guttatim descendens.
primũ tram irrigat. deinde aquis crescen
tibus habundantẽ inebriat. Sic plane ei⁹
grã spis sci. quę qdẽ primũ cor homi
nis paulatim irrigat. sẕ pmodũ crescente
grã. omis quoq; sensus ei⁹ inebriat. De
hac aqua salutari. ex qua inebriantur
electi. dicẽ psalmista. Riuos ei⁹ inebriam.